استبعاد صاحب مفتاح الکرامة نسبت به تقیه ای بودن اجماع شیعه بر جواز قرائات

صفحه پنجم عبارت بودیم. فرمودند:

(قلت) یشیر بذلک إلی الأخبار الواردة فی ذلک کخبر سالم بن سلمة و غیره و کلامه ککلام الشیخ و الطبرسی و الکاشانی یعطی وجوب القراءة بهذه القراءات و إن لم تکن قرآنا رخصة و تقیة و فیه بعد و علی هذا فیحمل خبر الخصال المتقدم علی التقیة[1]

«یشیر بذلک إلی الأخبار الواردة»؛ روایت سالم را خواندیم. **«یعطی وجوب القراءة بهذه القراءات و إن لم تکن قرآنا»؛** با اینکه میدانیم قرآن نیست اما واجب است که بخوانیم. چرا؟« **رخصة و تقیة»؛** بهخاطر تقیه و اجماع بر اقتصار بر اینها.

«و فیه بعد»؛ در این اجماع و وجوبی که برای تقیه و ممامشات است، بعد است. عرض کردم وجوه بعد هم زیاد است. با این «بعد»ی که ایشان فرمودند در کلام صاحب مفتاح الکرامه نبود یک چیزی خیلی خود نمائی میکند. یعنی شما که دو روایت را آوردید –روایت فضیل (ان القرآن حرف واحد) و روایت زراره (انما الاختلاف یجیء من قبل الرواة)- الآن میگوییدی اگر این اجماع رخصت و تقیه ای باشد، در آن بعد است. پس اگر تقیه نبوده شما باید یک تحلیلی و معنایی برای آن روایت ارائه بدهید. اما در کلام ایشان نیست. خب فقیه بزرگی مثل مرحوم آسید جواد عاملی بعید است که چیزی در ذهنشان نبوده باشد. حال چطور شده که هیچ اشارهای نکردهاند که برداشت خود ایشان با این نکات ریزی که یک دفعه میگوییدی و خیلی خوب هم میگوییدی چیست. شما که اینها را میگوییدی خب حدیث حرف واحد را به چه صورت معنا میکنید؟ در کلام ایشان چیزی ندارید. نبود یک توضیحی راجع به این دو روایت اصلی در کلام صاحب مفتاح الکرامه خیلی آشکار است. علی ای حال ایشان میفرمایند: «و فیه بعد».

---

[1] مفتاح‌الکرامة‌في‌شرح‌قواعد‌العلامة(ط - دار‌الحیاء التراث) ج۲ ص۳۹۳

بازبینی #3
ایجاد شده 25 آوریل 2024 15:03:23 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 ژوئن 2024 12:41:55 توسط ... .